

de rechtspraak van het Hof (met name in de arresten van 19 november 1991, Francovich e.a., C-6/90 en C-9/90, EU:C:1991:428, en 5 maart 1996, Brasserie du Pêcheur en Factortame, C-46/93 en C-48/93, EU:C:1996:79), aldus worden uitgelegd dat zij de lidstaten die op 1 mei 2004 tot de Europese Unie zijn toegetreden, met ingang van die datum verplichten om regels vast te stellen die voorzien in de toekenning van een vergoeding aan curatoren in een faillissement, vermeerderd met de daarover verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde (btw)?

(¹) PB 2006, L 347, blz. 1.

(²) PB 1977, L 145, blz. 1.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich (Polen)
op 12 december 2018 — Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz
Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie/XO**

(Zaak C-779/18)

(2019/C 164/05)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mikrokasa S.A. w Gdyni, Revenue Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w Warszawie

Verwerende partij: XO

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de bepalingen van richtlijn 2008/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2008 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten en tot intrekking van richtlijn 87/102/EEG van de Raad (¹) (PB 2008, L 133, [blz. 66,] zoals gewijzigd), en met name artikel 3, onder g), artikel 10, lid 1, en artikel 22, lid 1, ervan, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan het onderscheiden van zogenaamde „niet-rentekosten van het krediet”, die forfaitair worden vastgesteld volgens de wettelijk voorgeschreven formule van artikel 36a van de ustawa o kredycie konsumenckim (wet op het consumentenkrediet) van 12 mei 2011 (Dz. U. 2018, volgnr. 993, geconsolideerde tekst), van de zogenaamde „totale kosten van het krediet voor de consument” als bedoeld in de hierboven genoemde richtlijn, zodanig dat de werkelijke door de ondernemer gedragen niet-rentekosten van het krediet voor de consument kunnen worden verhuld?

- 2) Moeten de bepalingen van richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾ (PB 1993, L 95, blz. 29, zoals gewijzigd), en met name artikel 1, lid 2, artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, ervan, aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan de toetsing van bedingen in consumentenkredietovereenkomsten in het licht van de voorwaarden van artikel 3 van deze richtlijn, voor zover zij zogenaamde niet-rentekosten van het krediet omvatten, waarvan de vaststellingscriteria worden beschreven in artikel 36a van de ustawa o kredycie konsumenckim van 12 mei 2011 (Dz. U. 2018, volgnr. 993, geconsolideerde tekst)?

⁽¹⁾ PB 2008, L 133, blz. 66.

⁽²⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) op
28 december 2018 — A.B., C.D., E.F., G.H., I.J./Krajowa Rada Sądownictwa**

(Zaak C-824/18)

(2019/C 164/06)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Naczelny Sąd Administracyjny

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: A.B., C.D., E.F., G.H., I.J.

Verwerende partij: Krajowa Rada Sądownictwa

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 2 in samenhang met artikel 4, lid 3, derde volzin, artikel 6, lid 1, artikel 19, lid 1, VEU in samenhang met artikel 47 van het Handvest en artikel 9, lid 1, van richtlijn 2000/78/EG van de Raad alsmede artikel 267, derde alinea, VWEU aldus worden uitgelegd dat

er sprake is van een schending van het beginsel van de rechtsstaat en van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en effectieve rechterlijke bescherming indien de nationale wetgever weliswaar voorziet in het recht van beroep in individuele zaken betreffende de bekleding van het ambt van rechter bij de rechterlijke instantie in laatste aanleg van een lidstaat (de Sąd Najwyższy), maar het besluit betreffende de gemeenschappelijke evaluatie en de beoordeling van alle kandidaten voor de functie van rechter bij de Sąd Najwyższy tijdens de selectieprocedure, welk besluit voorafgaat aan het voorstel tot benoeming van kandidaten in de functie van rechter bij het genoemde gerecht, definitief wordt en in werking treedt wanneer dit niet wordt betwist door alle deelnemers aan de selectieprocedure, waaronder ook een kandidaat die geen belang heeft bij de betwisting van dat besluit omdat hij voor die functie is voorgedragen, wat bijgevolg:

— de doeltreffendheid van het rechtsmiddel en de mogelijkheid van een daadwerkelijke toetsing van het verloop van de genoemde selectieprocedure door de bevoegde rechter ondermijnt?